

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Venetias ingenti labore contendit. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

extremum ægrotus, epota per imprudentiam veneni lagunula
(cùm duæ starent, altera salubris aquæ, altera sublimati, quod ap-
pellatur, medicamenti) miserabili genere leti defunctus est,

VENETIAS INGENTI LABORE
CONTENDIT.

CAPVT II.

Ignatius ergo cùm in Italiam properaret, & hosce quos dicit
socios tam longè lateque dispersos in vnum redigendi atque
ad pristina reuocandi consilia spes nulla fe ostenderet; occulta
Dei judicia secum expendens, fusis pro ipsorum salute ad super-
ros precibus, Valentiam venit, vbi videlicet nauem stare parata
audierat. ibi dissuadentibus multis ne se tali tempore mari com-
mitteret, quod præter cæteras difficultates etiam nobilis archi-
pitata Aenobarbus loca opportuna & littorum flexus valida ob-
sideret classe; nullis terroribus de sententia decepsit Ignatius. &
nauis prædones quidem effugit, veruntamē fœdissima tempesta-
re coorta, clavo defracto, fusisque armamentis, cùm iam de
salute vectores nautæque omnino desperassent, lacera & quassa-
ta fluctibus Genuensem portum ægerrimè tenuit. Atque hæc
ta maris incommoda non sanè leuius terrestris itineris discrimine
excepit. Cùm enim solus ignarusque regionum Ignatius perh-
pennini tramites Æmiliam peteret, viam ingressus initio spatio-
sam, sed in arctum deinde magis magisque coéuntem; stu-
dio procedendi sensim in eas penetrauit angustias, vnde se
se expedire humana ope vix posset. Primo igitur solicite vestigia
facere, deinde cùm neque progredi neque iam regredi tutum
esset, in exilitate salebrosa & horrenda crepidine, torrente ra-
pido minaciter superfluenite, hæsit aliquantis per stupenti si-
milis, vbi repente sese tot periculis cinctum animaduerit. Sed
ad extremum fidenter implorato diuino auxilio, quod vnum re-
liquum esse videbatur, humili procubuit; & genibus manibusque
reptando, quadrupedis in star, ac prominentia modò laxa modo
à saxis enata virgulta prensando, tandem evasit labore, quos al-
eam diem pertulisset, omnium maximo. Inde per immensa
altitudinis inuias rupes ac solitudines diu errabundus, cùm ad
radices montium denique deuenisset, omnia rursus offendit
partim niuium tabe partim etiam hybernis imbris impedita.
Cumque nihilominus vrgeret progredi necessitas, via teter-

timia (& est mollis & cretosus ager, ac semitæ per horum temporum incuriam exiguo munimento, nec vllis, vt olim, stratae lapidibus) cum profundo ac tenaci limo diu multumque luctatus, ad Bononiæ portas tandem aliquando peruenit. Atque hic, ne quid deesset ad probandam æquitatem ac patientiam viri, ad cæteras miserias illud etiam ludibrium accessit; vt in ipso urbis introitu, è ponticulo in fossam, limo cœnoso margine lubricante, decideret, emersusque luto deformatus ac madidus, ab iis qui tum aderant, non sine joco & facetiis (vt sunt procacia in alienis malis hominum ingenia) rideretur. Sed ille nimis identidem exerceri se à Patre cœlesti prudenter intelligens, & in gratiarum actione persistens, sole siccatis utcumque vestibus, lassitudine ac fame confectus, cùm urbis magnam partem frustra emendicando perambulasset, in collegium Hispanicæ nationis demum exceptus, ibique dies aliquot clementer est habitus. Inde cùm itinere iam facili & certo Venetas peruenisset, exacta pecunia quam illi per trapezistas eadem Elizabetha Rosella benignè curauerat; interea dum socios è Gallia præstolatur, in varia pietatis opera ex instituto cœpit incumbere. Nec sanè frustra: siquidem complures omnium ordinum homines partim Christianæ doctrinæ præceptionibus imbuimus, partim ab impura & flagitiosa vita ad castum Dei timorem studiumque virtutis eodem Deo adjuuante convertit. Quibusdam etiam primariis viris, tum patritiis indidem tum externis, praua animi affectione ac vitio laborantibus, non sine copioso fructu, spiritualium exercitiorum expertæ virtutis medicinam adhibuit. In iis Didacum Guiam & Stephanum germanos fratres è præcipua nobilitate Cantabriæ, sibi quondam Compluti familiariter notos, ac tum Hierosolymis redeuntes, earumdem commentationum beneficio tantam ad rerum diuinarum intelligentiam & humanarum contemptum adduxit, vt omnibus diuinitis & honoribus abdicatis, C H R I S T I consilia omnino sequi decreuerint. Atque hos imitatus est postmodum Baccalaureus Hozius, item Hispanus, Theologæ peritus: qui cùm ad easdem commentationes peragendas valde propensus esset, verumtamen ex quibusdam iniquorum sermonibus haberet suspectam Ignatii doctrinam ac dogmata; demum se Ignatio exercendum atque colendum ita commisit, vt multos in cubiculum, quo secessit, secum afferret libros, quibus Ignatii dicta scriptaque ad sanctorum patrum & conciliorum trutinam expenderet. Sed ubi appositas ab Ignatio epulas

IGNATII VITÆ

epulas degustauit; tantum abfuit, vt in iis veneni deprehenderet quidquam, vt etiam ardenti quodam rerum cœlestium amore inflamatus, mortalibus commodis nuntium sponte remiserit, que vltro ad Ignatii voluntatem & vitæ rationes adhæserit. En Veneta verò nobilitate in primis eo secessu ac meditatione profecit Petrus Cōtarenus Zachariæ filius, is qui multo pôit, magis cum integritate ac sanctimoniae laude, Paphensem Episcopatum administravit. Sed & aliorum ex Ignatii consuetudine insignitæ morumque mutatio est consecuta. Quæ quoniam nec abscuris hominibus & incolis celeberrimæ ciuitatis siebant, breui, ut aliis locis antea, sic tum Venetiis Ignatii pietas in crimen inuidiamque vocari cœpta, non ferente diabolo, tantam sibi prædam è faucibus eripi: statimque vulgatum ab eiusdem emissariis est, Ignatium prauitatis hæreticæ semel iterumque conuictum in Hispania elapsum è custodia, in Galliam profugisse; ac proinde eius effigiem ab Hispanis Inquisitoribus ignominiaæ causa publicè concrematam. eundem Parisis nouas molientem res, incendiæ temque pernicioſæ doctrinæ labi scholasticos: ubi delatum suum nomen ad sacra tribunalia odoratus fuisset, fuga præuectissimorum manus & consilia magistratum. Quas criminationes Ignatius cùm non modò in vulgus, iniquorum opera spartas, rerum etiam ad Legatum Apostolicum Hieronymum Verallum, qui deinde S. R. E. Cardinalis fuit, delatas inaudisset; non tanquam sua, quam de Sociorum existimatione sollicitus, vltro ad Legatum adiit, & acriter institit, ut eorum criminum questio exerceretur, quod ita factum, & veritate comperta, honorificè à Legato absoluſtus, incumbente in eius causæ cognitionem Gaspare Doto legati aſſecta; qui ex eo tempore Ignatium vnicè dilexit, ac sacratissimæ domui Lauretanæ deinde præpositus, in Societatem universam plurima egregiæ voluntatis officia contulit.

VENETIAS AD IGNATIVM SO-
CII VENIVNT.

CAPUT III.

DVM hæc in Italia gerit Ignatius, interim bello inter Christianos ingrauelcente Reges, cum exercitu formidabili Cæſar per Inſubrum & Allobrogum fines in Galliam irruperat. Ea fuit sociis Ignatii cauſa & profectionis matrandæ, & itineris per Thuringiam, seu Lothoringiam atque Germaniam,

